

Sygn. akt I C 2753/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maja Snopczyńska

Protokolant Dominika Ćwieląg

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016 roku w Świdnicy

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko I. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej I. M. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 776,12 zł (siedemset siedemdziesiąt sześć złotych, dwanaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 13 listopada 2015 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. koszty procesu wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 2753/15

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa (...) SA w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej I. M. kwoty 1530,12 złotych z odsetkami wskazanymi w pozwie oraz kosztami procesu w tym koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podniosła, iż dochodzona wierzytelność powstała w wyniku zwarcia przez pozwaną umowy pożyczki; pozwana otrzymała pożyczkę w kwocie 1500 zł i nie wywiązała się ze zobowiązania; na żadaną kwotę składają się suma rat kapitału – 1000 zł, skapitalizowane odsetki umowne w kwocie 27,12 zł, koszty wysłania monitu wezwania do zapłaty -123 zł, koszty z tytułu przekazania sprawy do postępowania windykacyjnego – 75 zł, opłata przygotowawcza – 260 zł i opłata administracyjna – 45 zł.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świdnicy wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Strona powodowa po wezwaniu w trybie art. 505³⁷ kpc do uzupełnienia braków formalnych pozwu wykazała umocowanie pełnomocnika do działania w imieniu strony powodowej i podtrzymała powództwo przedkładając dowody.

W (...) SĄD USTALIŁ

NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

Strona powodowa udzieliła pozwanej w dniu 17 marca 2015r pożyczki w kwocie 1500zł. Strony ustalił, że pożyczkobiorca zobowiązany jest zwrócić pożyczoną kwotę w 12 miesięcznych ratach wraz z opłatą przygotowawczą w kwocie 390 zł, opłatą administracyjną 180 zł (15 zł miesięcznie). Łącznie pozwana zobowiązała się zapłacić kwotę 2143,54 zł. Strony przewidziały także opłaty związane z wezwaniami do zapłaty, za skierowanie sprawy do windykacji.

DOWÓD: umowa pożyczki z załącznikami k. 18-23

Harmonogram spłat k. 24

Pożyczkodawca wzywał pozwaną do zapłaty.

DOWÓD: wezwanie do zapłaty k. 25-27

Pismem z dnia 19 października 2015r. wypowiedziano umowę pożyczki.

DOWÓD: pismo z 19 X 2015r potwierdzeniem nadania k. 28-29

Pozwana w dniu 30 marca 2016r uiściła 184 zł.

DOWÓD: potwierdzenie przelewu k. 35

W TAK USTALONYM STANIE FAKTYCZNYM

SĄD ZWAŻYŁ:

Powództwo jest częściowo zasadne.

Strona powodowa dochodząc kwoty żądanej pozwem podnosiła, iż jest wierzycielem pozwanej co do należności wynikających z zawartej przez strony umowy pożyczki.

Zgodnie z treścią art. 720 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy. Szczegółowo prawa i obowiązki stron zostały uregulowane w zawartej przez strony umowie pożyczki.

Strona powodowa wskazała, że na żadaną kwotę składa się: suma rat kapitału – 1000 zł, skapitalizowane odsetki umowne w kwocie 27,12 zł, koszty wysłania monitu wezwania do zapłaty -123 zł, koszty z tytułu przekazania sprawy do postępowania windykacyjnego – 75 zł, opłata przygotowawcza – 260 zł i opłata administracyjna – 45 zł. Pozwana na rozprawie w dniu 30 III 2016r przyznała, że zawarła umowę pożyczki, lecz podniosła, że ze względu na sytuację materialną nie jest w stanie jej spłacić, gdyby należność była rozłożona na raty to mogłaby spłacić; ponadto podniosła, że wpłaciła kwotę 184 zł.

Z dołączonej do pozwu umowy pożyczki wynika, że strony zawarły umowę pożyczki. Okoliczności tej pozwana nie kwestionowała.

Jednak dołączone do pozwu dokumenty budzą wątpliwości Sądu co do zasadności naliczenia opłaty przygotowawczej – 390 zł i opłaty administracyjnej – 180 zł.

Wskazać należy, że w umowie pożyczki - strony ustaliły, że z tytułu pożyczki pożyczkobiorca zapłaci opłatę przygotowawczą w kwocie 390 zł, opłatę administracyjną - 15 zł miesięcznie; łącznie pozwana zobowiązała się zapłacić kwotę 2143,54 zł. Takie zapisy budzą poważne wątpliwości w świetle przepisów o zobowiązaniach umownych i ochronie konsumenta przed niedozwolonymi klauzulami umownymi. Zgodnie bowiem z treścią art. 385¹§ 1 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nieuzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy; nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane

w sposób jednoznaczny. Tym samym ustalone warunki umowy, bez wskazania, czym w istocie jest prowizja i opłata windykacyjna, z czego wynika ich wysokość pozostają w sprzeczności z dobrymi obyczajami i naruszają interes pozwanej. Kwota ta nie jest głównym świadczeniem, więc pozostaje poza wyłączeniem wynikającym ze zdania drugiego powołanego wyżej przepisu. Jej ocena w świetle warunków umowy prowadzi do wniosku, iż narusza klauzulę dobrych obyczajów. Zaznaczyć należy, że Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów stale piętnuje generowanie dodatkowych kosztów stosowane przez podmioty udzielające pożyczek, gdyż koszty te nie odzwierciedlają faktycznie poniesionych kosztów obsługi pożyczki.

Powyższe nakazuje uznać, że kwota 570 zł (opłata przygotowawcza – 390 zł i opłata administracyjna – 180 zł (15 zł miesięcznie x 12 miesięcy)) nie może być skutecznie dochodzona od pozwanej. Naliczenie tej kwoty wynika z umowy pożyczki i wezwań do zapłaty. Tym samym od żądanej kwoty 1530,12 zł należało odjąć kwotę zł (którą bezzasadnie strona powodowa uwzględniła w rozliczeniach z pozwaną) co daje kwotę 960,12 zł.

Ponadto z przedstawionego przez pozwaną potwierdzenia przelewu pozwana zapłaciła tytułem pożyczki kwotę 184 zł. Kwotę tę także należało odjąć od żądanej kwoty.

Tym samym zasądzono na rzecz strony powodowej kwotę 776,12 zł.

Odnośnie odsetek strona powodowa żądała odsetek ustawowych od 13 listopada 2015r. Wskazać należy, że ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. 2015, poz.1830/ dokonano zmiany art. 359 kc i art. 481 kc przez wprowadzenie w miejsce dotychczasowej instytucji odsetek ustawowych – dwóch instytucji: odsetek ustawowych i odsetek ustawowych za opóźnienie. W niniejszej sprawie strona powodowa reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika żądała odsetek ustawowych i wobec braku modyfikacji żądania po zmianie przepisów dotyczących odsetek zasądzono odsetki ustawowe – zgodnie z żądaniem strony. Wskazać należy, że brak jest podstaw do wzywiania profesjonalnego pełnomocnika do wskazania czy wobec zmiany przepisów modyfikuje żądanie pozwu czy też podtrzymuje je w dotychczasowej treści. Zaś zasądzenie od 1 stycznia 2016 roku odsetek ustawowych za opóźnienie byłoby zasądzeniem ponad żądanie, co pozostaje w sprzeczności z art. 321 kpc.

Mając powyższe na uwadze na podstawie powołanych przepisów zasądzono na rzecz strony powodowej od pozwanej kwotę 776,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 13 listopada 2015r. do dnia zapłaty, zaś dalej idące powództwo oddalono.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. mając na względzie wynik procesu (strony wygrały każda w połowie).